

VASÁRNAP

EGYHÁZTÁRSADALMI KÉPES CSALÁDI LAP.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
TÓTHFALUSI JÓZSEF,
ev. ref. lelkész.

TÁRS SZERKESZTŐ:
PAÁL GUSZTÁV,
ev. ref. koll. tanár.

KIADJA:

Az Erdélyi Ref. Egyházkerület
„Egyházi Értekezlete“

Megjelenik:

minden vasárnap egy íven.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egy évre . 4 kor. Negyedévre 1 kor.
Fél évre . 2 kor. Egy száma ára 10 fill.

Szerkesztőség és kiadóhivatal

hová a lapba szánt kéziratok

reklamációk és

előfizetési pénzek küldendők

Maros-Vásárhely

Szentgyörgy utca 9. szám.

ev. ref. lelkészi lakás.

A lelki élet fejlesztésének szüksége társadalmunkban.

A ki nyitott szemekkel tekint mai társadalmi életünk forgatagába, be kell látnia, hogy köztársadalmi bajainknak forrása az, hogy a mai nemzedék, a különleges érdekek szolgálatában áll. A tömeg és ennek kialakult véleménye nem áll hitelvi magaslaton, hanem csoportosul a személyes gyűlölet, vagy rokonszenv szerint; nagy jelszavakat használ, de önző egyéni célokat szolgál.

És mert ez így van, mindinkább kezd a jobb lelkében kialakulni a meggyőződés, hogy minden nevelési eszközzel oda kell hatni, hogy társadalmunk lelke megújuljon és ez által a keresztyén egy és oszthatlan erkölcsiség nemzetünknek ömudatába annyira beplántáltassék, hogy ne érje be az egyén a becsület külső látszatával, hanem haladjon előre tántoríthatatlanul a kötelesség teljesítés útján; tartsa tisztelben a mások jogait és minden erejét emberi hivatásának lehető tökéletes betöltésére szentelje.

Az emberi élet, a melyben csak az ösztönök, szenvedélyek és vágyak uralkodnak alacsony fokon áll. Ez még csak természeti élet, de nem lelki, szellemi, azaz a Krisztusban való élet. Korunkon a visszafejlődés tünetei látszanak, mintha a protestantizmus kovásza elvesztette volna átalakító hatását a társadalom testéjére. Ma mindenki telhetetlen vágyaiban, ma a sokaság erős öklökkel, de csekély emberi

önérzettel tör előre, — ma mindenki elégedetlen helyzetével, ma kell tehát munkába venni a lelki élet fejlesztését egész komolysággal társadalmunkban és nekünk kálvinistáknak különösen anyaszentegyházunkban.

E munkában mindenesetre elől kell járjanak az állam, az iskolák, a társadalom a maguk intézményeivel; de mint világosító szövétnek legelől kell járjon mégis a magyar protestantizmus. Mert a protestantizmus, mint ilyen, már evangéliumi alapelvénél fogva is, nem áll önző felekezeti érdekek szolgálatában.

A protestantizmus öre a szelidebb erkölcsöknek, ápolója az igazi hazafias érzéseknek. Az embereket arra tanítja, hogy bár különböző módon is tiszteljük az Istent, azért mindnyájan Istennek gyermekei és testvérek vagyunk. — A protestantizmus elítéli azt a ki a vallás örve alatt az emberek lelkében a gyűlöletet szítja fel, a gonosz szándékot edzi.

A protestantizmus kezdetben kapott irányelvénél fogva azt hirdeti, hogy a vallás-erkölcsi nevelés által az embert oda kell nevelni, hogy összes ösztönei, hajlamai, képességei, fizikai és lelki erői a legteljesebb kifejlődésre jutván, harmonikusan működjenek az életfeladatok megoldására. Ezért anyaszentegyházunkat a családi élet szellemének megnemesítése kell hogy vezesse az egyháztársadalmi munkálkodásban. Mert egyedül az okos szülői szeretet irányíthatja a család tagjainak jelleme helyes irányu fejlődését. A helyes jellemfejlesztés alapja pedig az élő vallásosságra, mértékletességre, rendre, munkás-

ságra és szerénységre való oktatás. A kötelességérzet folytonos ápolása által fejlődik ki az emberben a nemes önértet, mely megóvjá annak birtokosát az erkölcsi lealacsonyodástól.

Az okos családi nevelés aztán végtelenül megkönnyíti az iskola feladatát. Az iskola pedig akár vallást tanít, akár történelmet, avagy irodalmat, figyelembe kell vegye a kornak ideálját, amelyre a nemzet feltétlenül törekszik, mert ez ideálnak erősítésétől függ annak boldogsága.

A nemzetet az iskolától az életen végig arra kell nevelni, szoktatni, hogy vagyont, életét, boldogságát lelkesedéssel tudja, ha kell, feláldozni a magasabb rendű vallás-erkölcsi és nemzeti ideálokért. Be kell azért vésni mintegy a népelet köztudatába, hogy az egyes ember életének művelt folytatása nemcsak egyéni cél, de egyben egyetemesre vezető eszköz is, mert az ember értéke annál nagyobb, minél inkább gyarapította nemzete anyagi jólétét, vagy mélyítette szellemi tartalmát.

A szabályt, melyet így felállítunk az egyes ember belső értékének megállapításánál, ugyanazt alkalmazhatjuk a nemzetek megítélésénél is. A nemzetek valódi erkölcsi értékét ugyanis az adja meg, hogy azoknak minden rétege miként iparkodik kötelességeit teljesíteni, mert a nemzeti életnek minden osztálya fontos a nemzet közjává nézve. A szép és jó alakulatok végtelen tarkasága, melyekből az igazság fénye és az élő hit melege sugárzik ki, képezi a közboldogság alapfeltételét. Az emberiség harmonikus együttélése, ez a legvégső cél; ez az Isten országának eljövetele, midőn a szeretet lesz mindenkiben minden. Ez eszményi szempontnál az jön tekintetbe az egyes nemzetek értéke megítélésénél, hogy minő arányokban járultak hozzá az ideál megvalósításához! E szempontból azután, egy nemzet fejlődésének egyetlen mozzanata sem hiábavaló.

Magyar nemzetünk és magyar evangéliumi hitünk szempontjából, az tehát minden öntudatos magyar embernek a hivatása, hogy azon munkáljon, hogy a nemzeti és hitelvi felfogás hazánkban, az emberiség nagy eszméivel és tettekire indító érzelmeivel öszhangba jöjjön. Azon kell tehát minden művelt ember fáradozzon, hogy a társadalmi indulatok helyébe lépjenek a béke érzelmei és művei, hogy a néplelket felduló politikai és felekezeti gyűlölködések megszűnjenek. Egyszóval legfőbb törekvésünk célja kell legyen, hogy édes hazánkban az igazság és a szeretet uralkodjanak. A honpolgárok pedig bármily fajuk, nemzetiségük, vallásuk, ranguk legyenek, egymást mint egy atyának gyer-

mekei és egy haza polgárai becsülni és szeretni tanulják.

Meggyőződésem, hogy ez átalakító nagy munkában — melytől függ egyedül jövőnk — a magyar protestantizmusnak elsőrendű vezérszerepet kell vinnie. A protestantizmus az ő evangéliumi elveivel: „Ne legyen közöttetek személyválogatás; — Mindnyájan egy Atyának vagytok gyermekei“ — diadalra segítheti nemzeti és hitéleti megújulásunk nagy munkáját. Azt a nagy munkát, hogy egykor ne legyen, mint van ma közéletünkben, különbség az egyéni, hivatalos és osztálybecsület között. Hogy ne azt keresse a társadalom, a mi szétválaszt, hanem a mi egyesít a közboldogulás javára!

Ekkor nemzetünk és hitsorsossaink felszabadulnak a lelket megtévesztő irány elvek nyúgéból, mert megértik, hogy a nemzetet csak a tiszta erkölcs és a munka teheti nagyá.

A magyar protestantizmus egyszer már új életre keltette Mohács sirjából a magyart; a mai elerjedés korában, új munka vár anyaszentegyházunkra, derekasan kikell vegye most is részét a megújuló Magyarország kulturharcában. Elhinteni a jó magot, azután ápolni a gyenge palántát és várni, remélni türelemmel, ez a sikernek törvénye.

Péchy Árpád,

brassói ev. ref. lelkipásztor.

Templom előtt.

Irta: **Falusi**

Ősi székely szokás az, hogy az Istentisztelet után, hiveink a templomon kívül folytatják tanácskozásukat. — Ilyenkor közérdekű dolgok kerülnek megbeszélés alá. A templomban hallgatni kell, de a templomon kívül már szabad a szó. Hiveinknek jól esik, ha itt elmondhatják véleményüket egyről másról. — A „Vasárnap“ egyik munkatársa megfigyelte ezeket a tanácskozásokat. — E beszélgetések mintájára tehát mi is közölhetünk belőle. Reméljük, hogy a székely kálvinista nép barátai szívesen veszik e közleményt.

János gazda: Hallották kigyelmeitek, hogy a szomszéd faluban valami új vallás van keletkezőben. A tegnap a malomba voltam öröltetni, ott beszéltek, hogy egy próféta jött Székelyvárra, a ki nagy hangon hirdeti az új vallás tanait.

Péter gazda: Az csak olyan hamis próféta lehet, a kiről a tiszteletes ur is beszélt ma a templomban. Mi is volt az alapige? „Őrizkedjétek a hamis prófétaiktól.“

Falu szája: Hát tudjátok barátaim, éi soka láttam az életben. Tanultam is valamit. A kollegium

ban is ragadt reám valami. De még eféle vallásról nem hallottam soha. Én tanultam Mohamediől, a török vallásról. Sokat olvastam a reformáció hőseiről, Kálvin, Zwingli dicsőséges haláláról, de a baptista vallásról soha egy betűt se olvastam. Ezt elhihetik nekem. A történelemben nincs egy betű se erről a vallásról, már pedig előttem csak az szent és igaz, a miről a történelem is említést tesz.

János gazda: De csak azt hallották volna meg, miről prédikál ez az ember. -- Azt mondja, hogy az új hit a legolcsóbb, mert nem kell papbért, nem kell egyházi adót fizetni.

Péter gazda: Olcsó husnak hig a leve. — A multkor a vásárban voltam s vettem egy kaszát csak azért, mert nagyon olcsón adták. Hazaviszem, vágni kezdek vele — három nap múlva már összetört. Megcsaltak a nagy olcsóságukkal. Engem ugyan nem bolondítanak el többé az olcsósággal!

Falu szája: Én is csak azt mondom, a mit a komám említett meg az előbb. Nekem hiába papol valaki, ha én tudom róla, hogy nincs tudománya s nem tanult semmit. A végzett, a jól képzett pap előtt meghajlok én is. Meghallgatom szívesen, mert tudom, hogy csak hasznomra válik minden szava. — Nem sajnálom a képét tőle.

János gazda: A malomban még egyéb hirt is hallottam az új prófétáról. — A rossz nyelvek azt beszélnek róla, hogy ő kelme azelőtt csizmadia volt. De rosszúl ment a mestersége s most felcsapott papnak.

Falu szája: Az még nem volna olyan nagy baj. A tisztességes mesterembert becsülöm. Van köztük is értelmes ember. A tisztességes munkás ember megérdemli, hogy megbecsüljük. Hiszen Jézus tanítványai is alsórendűek voltak. Halászok és vámszedők csatlakoztak legelőször a Megváltóhoz. Ezek is eleinte csak tanulatlan emberek voltak s később mivelődtek Jézus társaságában annyira, hogy az apostoli hivatásra vállalkozhattak. De én azt mondom most is, hogy ha én Isten ígését akarom hallani, akkor nem a tanítványhoz megyek, hanem a Mesterhez, a ki jobban érti Krisztus tudományát, a ki éveken át tanulta magas iskolákban a biblia szent tudományát.

Vigyázzunk és legyünk éberek. Ősi hitünktől el ne tántorodjunk!

J ó s l a t.

Én hiszek a világba,
Én hiszek a jövőbe,
A szeretet hatalmát,
A jóság diadalmát:
Hiszem és hirdetem előre!

Lesz még idő, mikor majd
Az emberszív belátja:
Hogy gyűlölködni vétek;
Hogy szeretet az élet,
Hogy az az ő világa.

... Oh, majd ha ez az eszmény
Ül egyszer diadalmat,
Pedig meg lesz, tudom jól, —
Az én haló poromból
Virágok és rózsák fakadnak!!

Szabolcska Mihály.

Mária Magdaléna.

Irta: Tróznér Lajos.

A Tiberiás tava, vagy mint közönségesen nevezik a galileai tenger, mint valami csillogó gyöngy ékes keretekben, úgy fekszik észak Palesztina halmai között. Az észak-nyugati részén terül el a szép és termékeny genezareti síkság, melynek felső szegletében voltak Kapernáum, Bethsaida és Korazin városok, a délkeleti szegletében pedig Magdala, az a falu, melytől valószínűleg Magdaléna a nevét vette. Magdala közep-
uton feküdt Tiberias és Kapernaum között, három mértföldnyire mindkettőtől. A síkság mai neve Ej-Mejdel, mely elnevezés a régi Migdol el-től, „Úr városá-tól” ered. E hely Jézus idejében szép és népes város volt, napjainkban azonban csak egy néhány kunyhó áll helyén, mely az egykori város romjaiból és romjain épült fel. Ennek szomszédságában volt Magdala, a hol mint említém, Magdaléna született. Mária e nevet azért kapta, hogy ez által megkülönböztessék a többi Máriától: a bethaniai Máriától, Máriától a Márk anyjától, végül a Kleophás feleségétől, kinek hasonlólag Mária volt a neve.

Hogy minő külső behatások működtek közre Mária nevelésére, ifjúkori jellemének a fejlődésére, nem tudhatjuk. Szülőiről sincs semmi feljegyezve az evangéliomokban. Abból a tényből azonban, hogy Máriát is állandólag ott találjuk a Jézust követő s az őt szolgáló asszonyok között, gyaníthatjuk, hogy meglehetősen vagyonnal kellett rendelkeznie s így szülői is jó módúak voltak. Gyermekek és ifjú korát szülőhelyén, a természet e szép panorámájának, regényes vidékén élte át. Magdala körül 3—400 meter magasságban hegyek emelkedtek oleánder, myrthus és olajerdőkkel borítva, melyek illatukkal betöltötték a falut. A hajnalt itt a csattogó madárdal adá tudtokra a lapos háztetőkön nyugvó lakosoknak, a fülemile éneke köszönté őket. A természet e szép vidéke, a nap-sugaras mezők, derült ég alj, ártatlan gyermeki szívét még melegebbé, még vidámabbá tették. Gondtalanul futkosott a völgyek ölén, majd a hegyek oldalairól

bámulta a Genezareth taván uszó bárkákat, a Jordán kanyargós folyását, a Hermonnak mészkőtől csillámló bérceit s azt a nyüzsgést-forgást, mely abban az időben sokkal elevebb volt, mint napjainkban. a midőn az élet majdnem kihaltak látszik a tó körül. Kaper-naum és a többi népes városok eltűntek s helyökön nyomorult viskók állanak. Beteljesedett az Úr szava: „Jaj neked Khorazin, jaj neked Bethsaida!“ Ma még kö sem jelöli helyeiket.

Mária boldog gyermekora azonban nem sokáig tartott. Alig hogy ifjúvá fejlődött, alig kezdé bontogatni a fésző bimbó üde szírmait, már is elhervasztá azt az a csodálatos betegség, melybe a ki beleesett, azt tartották, hogy a daemon, vagy a gonosz szellem szállotta meg. A természet mintha irigyelte volna gyermekeitől szép ajándékait, ezen szörnyű betegség alakjában látogatta meg őket, melybe Mária is beleesett. E betegség kérlelhetlen hatalommal jött és szállt meg egyéseket s annyival elszomorítottabb volt, mivel gyógyítani nem lehetett. Mária betegsége úgy látszik nagyobb foku volt, mint rendszeren történni szokott legalább erre vallnak Márk szavai: „Legelőször Mária Magdalénának jelent meg, kiből hét ördögött üzött ki Ezt igazolja Lukács apostól is, ki így szól: „És ő jár vala városoként és falunként prédikálván és hirdetvén Isten országát és a tizenkettő vele és némely asszonyok, kiket megszabadított a tisztátalan lelkektől és betegségek-től. Mária, ki Magdalénának neveztetik kiből hét lélek ment ki.“

E betegséget a zsidók úgy tekintették, mint a tisztátalanságnak legnagyobb fokát s ebben az Isten büntetését látták s általában a szerencsétlenséget úgy tekintették, mint a bosszuálló Jehova sujtoló kezét. „Ki vétkezett, ez az ember vagy szülői, hogy vakon született“? Kérdék Jézust tanítványai. „Egyik sem“ volt az Urnak határozott felelete. Épen ily határozottan mondja az Ur: „Azt vélitek-e, hogy ama tizen-nyolcan, kikre a torony Siloámban rájok szakadt és megölte őket, bűnösöbbségek voltak minden egyéb em-bernél, kik Jeruzsálemben laknak? Nem mondom nektek“. Jól tudjuk azonban, hogy a szerencsétlenség különböző eseteiből nem mindig következtethetünk az illető bűnös voltára. Az isteni bölcsesség titkait mi át nem érthetjük, fel nem foghatjuk. Minden rossz cselekedet a bűnből foly ugyan s az ember gonosz természetéből ered, s minden bűnnek meg van a maga saját büntetése, de hogy az miben áll, felül-mulja emberi értelmünket. Hisz Isten felhozza az ő napját mind a jókra, mind a gonoszokra, erőt ad mind az igazaknak, mind a hamisoknak földére, a fájdalom és szenvedésből ép úgy kijút a jóknak, mint a gonoszoknak. A zsidók azonban, az ilyen betegetek bű-nösöknek tekintették s ezért megvetéssel fordultak el tőlük s álszenteskedő arcczal s kárörvendő érzéssel kerülték őket, mint valami pestises betegeket. Nem

csak, de a kárhoztatás nehéz követ dobták arra is, ki a segítségnek megmentő deszka szálait dobá feléjük, a mint ezt az evangéliumban nem egy helyen látjuk.

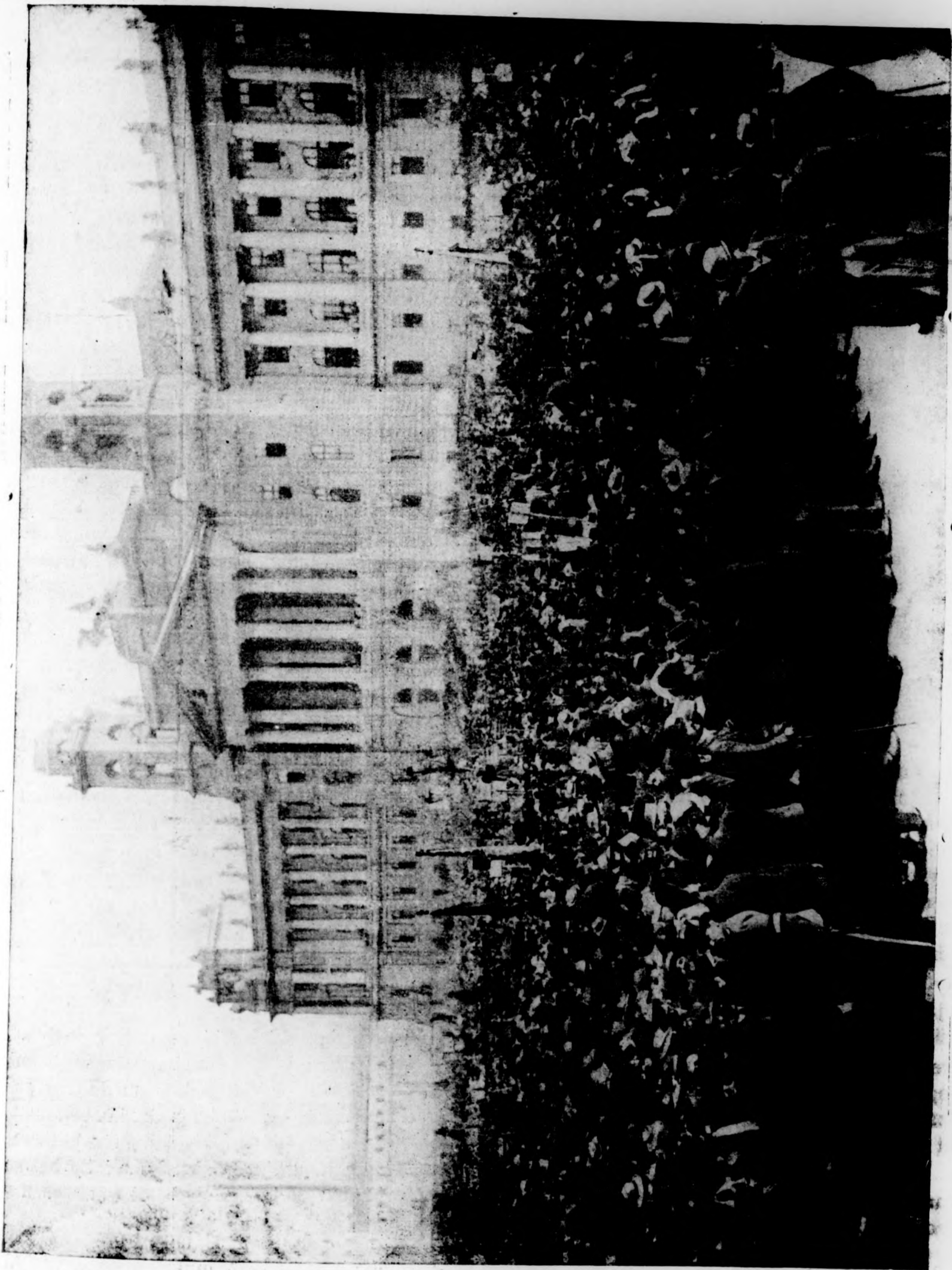
Ez volt a sorsa szegény Máriának is, kitesztva a társadalomból: részvét, könyörület és segítség helyett megvetés, gúny és szidalom kísérték. Hogy milyen volt e betegség biztosan nem tudhatjuk, valószínűleg nyavalyatörés, vagy örvöngés, vagy mindkettő változata és elegyülése, mely beteggé tette. kórságba ejtette mind a lelket, mind a testet. (Folyt. köv.)

Kegyesség útja

Ne kívánd másét.

A mai kort jóformán egy kívánság hatja át: „Bárcsak ez, vagy az, az enyém volna!“ „Ha én X. Y.-nak a helyén volnék“ stb. Az Isten az első parancsolatban röviden így szól: Én a te szívedet akarom: a 9 és 10-ik parancsolatban pedig azt mondja: „A világot az ő élvezeteivel pedig a te szíved ne akarja.“ Így állik a kezdet a véghez. A szívvel kezdődnek és a szívvel végződnek a parancsolatok. Aki az első parancsolatot megtartja az birtokába lép annak a forrásnak, tudniillik az isteni szeretetnek, melyből a jó cselekedetek és minden igazság folyik. Aki az utolsó parancsolatot megtartja, az bedugja azt a forrást, melyből a rossz cselekedetek folynak. A rossz kívánságok okai ugyanis a legtöbb bűnnek. Szegény koldus-fiu kért nyughelyet a beállt éjszakára egy malom-tulajdonostól. A jószívű molnár jó ágyat készített számára a szobában. Éjjel a fiú fölébred és az ezüst zsebóra ketyegését hallgatta. Valami gonosz kívánság ébredt fel benne, mely folyton erősebbé vált s az óra ellopására csábította. Hasztalan idézte fel emlékébe megboldogult édes anyja szavait: „Ne lopj.“ A kísértés mindig erősebb lett s így csábította: „Nem kell koldulnod, fáznod, éhezned, jó ruhát vehetsz magadnak. Idővel vissza fizeted az óra árát. A molnár ugyanis gazdag, meg se érzi ezt a kis veszteséget“. Szegény gyermek kinjában nem tudott szabadulni másképp a kísértéstől, kiugrott az ablakon és szaladt egyenest az erdőbe, ott valamibe megbotlott, elesett s ott azon a helyen virradt fel reá a nap. Körül nézett, hát maga előtt látta az akasztófát s amiben megbotlott, az, annak a gonosztevőnek csontjai voltak, aki e fán végezte be életét.

Leborulva adott hálát Istennek, azért az erőért, melylyel megajándékozta, hogy a kísértést legyőzze. Visszament aztán a malomba és elbeszélte, miért kellett neki az ablakon keresztül menekülnie. A gyermektelen molnár a fiú szavai annyira hatottak, hogy saját gyermekévé fogadta a fiút. Így, erős elhatározással legyőzhetünk minden rossz kívánságot és Isten megsegít a jóra!

1906. évi február 19-én, az országgyűlés feloszlását váró néptömeg a képviselőházzal szemben, s a királyi kuria palotája előtt.

Mai képünkhöz.

A képviselőház felosztatásának részletes leírását lapunk más helyén, részben a politikai napi lapokból olvashatták olvasóink. Mi, itt az országgyűlés utolsó s nemzetünk történelmére nagy jelentőségű ülés lefolyását izgatottan váró nagy közönség képét mutatjuk be. A szép s az akkori helyzetet híven feltüntető képet a Franklin irodalmi és könyvnyomda részvénytársaság bossátotta rendelkezésünkre.

Isten ígéje.

„Monda Józsué a népnek: Nem szolgálhattok az Úrnak: mert szent Isten Ő, bosszúálló Isten Ő és nem kedvez a ti vétkeiteknek és bűnöknek.“

Józsué 24. 19.

A szentírás igazságai között legelső, hogy Isten szívesen látja a bűnös ember közeledését. „Élek én — mondta az Úr nem akarom a halálát, hanem hogy a hitetlen kitérjen az ő utjáról és éljen!“ Az Úr Jézus is hívogatólag szól hozzánk: „Jöjjetek én hozzám stb.“ Józsué pedig visszautasítja a népet, holott az Úr szolgálatára akarták magukat lekötelezni. Azt hihetnők meggondolatlanul szólott. Pedig bölcs ember volt ő és az alkalom is igen ünnepélyes vala. Keressük meg e visszautasítás okait.

I. De előbb mutassuk ki, hogy Isten sokszor mintegy visszautasítja azokat, a kik hozzá közelednek. Erre nézve könnyű a szentírásban példákat találni. Emlékezhettek, Gedeon hogyan választá ki seregét azokból, a kik önként ajánlkoztak. A keleti bölcsek is Jézust keresvén, a csillag elhagyni látszott őket — Jeruzsálemben hiában kutattak. Nem feledhetjük el a kanaáni nőt sem, a kinek segélyért való könyörgését Úrunk mintha nem akarta volna meghallani.

Sok ily példát sorolhatnánk elő, melyek mind azt bizonyítják, hogy az Úr eleinte hidegen fogadja azokat, a kik először keresik őt.

II. Keressük meg az okokat: a) Első oknak azt vehetjük, hogy Isten külön akarja választani azokat, akik őt igazán — és akik csak színből imádják. Isten terve szerint senki sem lehet küzdelem nélkül igaz keresztyén.

Az evangélium a mi próbakövünk. Van ebben elég a mi vonz és meggyőz minden embert, a kinek csak érzéke és vágyódása van a lelki szabadság iránt. De olyan alakban adatott, a mi megpróbálja az embert. Különösnek tetszhetik ez, de ne feledjük, saját szívünk gördíti elénk ezt az akadályt. Mert a ki iga-

zán irtózik a bűntől, a ki igazi lelki szükségét érez: kér, keres, sűrget, nem nyugszik, míg Krisztust meg nem találja.

b) Önmagunk szigorú vizsgálatára akar indítani. Még ha az Úr elfogadott is bennünket, van elég, a mire ügyelnünk kell. Különösen a bűn az. Józsué nem Isten kegyelmében való kétkedést akar bennünk ébreszteni, hanem inkább azt akarja velünk megértetni, hogy a bűnről és Isten irgalmáról ne vélekedjünk könnyelműen.

Sok ember azt képzei, ha ő Isten szolgálatába lép, Istennek viszont mindengondtól és bajtól meg kell őt menteni. Isten csak úgy adja az áldást, a boldogságot, ha magunkat az igazság és tisztaság szolgálatára szenteljük, — ha magunkat teljesen átadjuk ő neki. Ha erről elfeledkezünk, olyanok leszünk, akik „hiába vették az Isten kegyelmét.“ Az a keresztyén, ség, mely Istenért, emberért keveset vagy semmit sem tesz: gyenge és erőtlen keresztyénség.

c) Állhatatosságra kötelez. Isten nem kényszerít egyikünket sem. Megvárja, hogy megfontolva háttározzuk el magunkat. Ha gondatlanul rohanunk előre, figyelmeztet mit vár tőlünk. „Bizonyosságok vagytok magatok ellen, hogy magatok választottatok az Urat, hogy néki szolgáljatok.“ Nekünk mondanunk kell: „Bizonyosságunk vagyunk . . .!“ Isten ígéje szerint az életben semmi sem történhetik velünk, hogy azt ne várhatnók.

Ha anyagi veszteség, vagy szívet tépő bánat ér bennünket nincs-e megírva: „E világban csak nyomoruságotok léssen.“ Ha kigunyolnak, nem mondá-e meg Jézus: „Gonosz hazugságokat mondanak ti ele- netek én érettem.“ Ha gonosz gondolatok támadnak, ha csüggedés lép meg minket, ne feledjük: Isten ígéje szól a gonosz tüzes nyilakról, a leeresztett ke- zek és reszkető térdekről is. Mert „sok háboruságok által kellene nekünk az Isten országába mennünk.“

d) Végre így nevel nagyobb boldogságra. A szél sokszor földig hajtja le a fiatal fákat, de ezzel nem gátolja növekedésüket, sőt erősíti azokat. Az a leg- rosszabb nevelési elv, mely a növendék elöl minden akadályt elhárít. Isten elrejté az ismeretet az égbe, a földbe

A küzdelemben fejtjük ki az erélyt, mely méltó gyermekeivé tesz. A ki jobb katonának bizonyu:, fényesebb koronát kap. Pál, Kálvin és Luther az élet kapuján félelmek és benső harcok közt léptek át. Magának Krisztusnak is sok küzdelmen kellett keresz- tül esnie. Ő is könnyezett és sirt. És a mily arányban közösségbe jutunk az Úr Jézussal, oly arányban erő- södünk a belső emberben.

Áldott igazság az, hogy az Úr megtartja azokat, a kik keresik őt. Ha vannak közöttünk olyanok, a kik felhagytak az Úr keresésével mert mint mondják,

hiába kerestek, mit tehetnénk jobbat, mint ha biztatjuk őket: kezdjétek újra? Rendesen kevélység és féltékenységből hagyják félbe az emberek az Úr keresését. S ha nem találnak reményt, nyugalmat, nem volna-e helyes meggondolni kinek a hibájából történt? Vajjon letették-e teljesen a büszkeséget? Vajjon a bűn ellen való küzdelemben Krisztus kegyelméhez fordultak-e? Állíthatják-e, hogy Isten nem várt rájuk sokáig? És kit boszulnak meg? Vajjon Istennek van-e ránk nagyobb szüksége, vagy nekünk Istenre? Ha az emberek felényi buzgalommal keresnek az örökkévalót, mint a földieket, senkinek sem lenne oka panaszkodásra. A kikek pedig félelemtől elcsüggedve hagyják félbe az Úr szolgálatát, gondolják meg, hogy azzal van dolguk, a ki nem zuzza össze a megtöredett nádszálat . . . Gondoljanak Jákob küzdelmére, Dávid könyeire, Pál imájára — gondolják meg, ha Istenre néznek, majd egykor be fogják látni, hogy az Úr helyes okból vette magát körül felhővel és setétséggel. E földi élet tapasztalatai is megerősítik, hogy Isten ígéretei mind igazak és Amenek.

Angolból Kerr után szabadon *Csizmadia Lajos*.

Egyháztársadalmi élet.

A kalotaszegi egyházmegye egyházi értekezlete a múlt év tavaszán Nagy-Almásán elhatározta, hogy az értekezleti élet és tevékenység fokozása céljából fiókköröket létesít.

Ezen fiókkörök hivatása ugyanaz a mi az egyházmegyei vagy egyház kerületi értekezleteké — de gyűlései teljesen bizalmas természetűek, nem is gyűlések, hanem összejövetelek. De éppen azért mert bizalmasabb jellegűek sokkal érzékenyebbek az egyházi élet jelenségei iránt, s éppen ezért igen alkalmasak arra, hogy az egyházmegyei s továbbá az egyházkerületi értekezletek számára anyagot szolgáltatassanak.

A kalotaszegen négy ilyen fiókkör alakult

Ezek közül a nádasmenti mely 8 eklézsiát foglal magában. Február hó 13-án tartotta alakuló gyűlését. Jelen volt Nagys. Lészai Ferencz egyházmegyei gondnok feleségével. — A fiókkör elnökévé Biró András daróczbogártelki lelkész választott meg.

A gyűlés egyik tárgya volt annak megbeszélése, hogy miként lehetne a „Vasárnap“nak nagyobb elterjedést biztosítani.

De legérdekesebb szinte az egész gyűlést betöltő eszmecsere indult meg a felett, hogy egyházuuk híveit mi módon lehetne nagyobb hűségre ébreszteni.

Szinte egyhangú volt a vélemény, hogy ezen a téren lelkészeink — buzgó hite lehet a biztos eszköz. A felekezeti öntudat ébresztésére leghatalmasabb eszköz lenne, ha papjaink, theologusaink beható tanul-

mány tárgyává tennék a nagy reformátorok Kálvin, Zwingli, Luther egyéniségét.

E kettő, a Krisztusban való őszinte hit; reformátoraink egyéniségének felelevenítése által a társadalmi élet terén, othonos finom modoru papság felfogja deríteni a magyar református Sion régi dicső korszakát — s visszanyeri a régi ma már tündező befolyását kunyhóban és palotában egyaránt.

Ez volt a jelenvoltak véleménye.

A fiók kör értekezleteinek eredményéről a többi 3 fiókkörrel, valamint az egyházmegyei értekezlet rendes gyűlésén is beszámol munkásságáról.)*

El.

*) Szívesen várjuk.

Szerk.

H i r e k.

— **Bibliai olvasó kalauz.** *Az evangéliumi hit Biztosságát ad.* II. Mózes 15, 1—19. Bátorságot önt belénk. V. Móz. 20, 1—9. Örömet ad. Zsolt. 5, 1—12. Sikert biztosít. I. Krón. 29, 11—20. Békét hoz. Ézs. 26, 1—12. Üdvösséget szerez. I. Pét. 1—9. Mit tehet az erős hit: Zsid. 11, 1—10. *Legyünk hívek.* A szolgálatban. Fil. 2, 1—11. A bizalom által. János 12, 44—50. Az Isten dicsőítése által. Jelen. 19, 1—9. Vallástételünk által. Róm. 10. 1—11. Evangéliumi hitünk védelmével. Fil. 1, 9—17. Szeretetünk által. Józ. 22, 1—6. Krisztushoz való hűség. Lukács 10, 26—37.

— **Változás lapunk megjelenésében.** Olvasóinknak szíves tudomásul adjuk, hogy a *Vasárnap*, jövő számon kezdve, oly időben fog megjelenni, hogy vasárnapra a legtávolibb vidékek lakói és előfizetői is kézhez kaphatják.

— **Alapítvány.** A kolozsvári református Szeretetház javára e napokban Nagyságos Szacsvey Sándor egyházmegyei főgondnok ur, a humánus ügyes szegény egyházközségeink önzetlen patronus korona alapítványt tett. Ezen örökidőkön áradó alapítvány soha el nem muló erőt ad a szeretteknek; a kegyes alapítványttevők nemes cselekedetének önzetlen jószággyélyt élvező árvák hála és kegyes örökidőkön át fenntartani és megkegyes alapítványttevő a Szeretetházhoz köszönetét.

— **Kádár János nyu** hatatlan s egyházkerületi érdeklő ügyről értesítő igazgató-tanácsi titkár buzgóbb hivatalnok látjuk távozását érezni hiányát.

— **A marosvásárhelyi Bethlen Kata egyesület Christhemum estélye** fényes sikerrel végződött be. A bevétel volt 1802 kor. 20 fillér. Kiadás 670 kor. 58 fill. tisztán maradt 1134 kor. 12 fillér. Ehez utólag Urmánczi Jánosné öngyógyasága ajándéka 20 kor. Tiszta bevétel 1154 kor. 12 fillér. A felülfizetések névsora: Urmánczi János 100 kor., gr. Haller György, gr. Bethlen Leopoldine 50—50 kor., gr. Bethlen István 46 kor., Csontos Olivér, Ferentál Gusztáv lovag 30—30 korona, Reichardsperg József, gr. Teleki József, br. Solymosi László, Bedőházi János, br. Bánffy János, Tauszik B. Hugó, br. Bálint József, br. Kemény Pál, br. Bornemissza Andrásné 20—20 korona, özv. Knöpfler Elekné 15 kor., gr. Haller Györgyné gróf Teleki Domokos, özvegy Wagner Lipótné, Földvári Szándrin, br. Kemény Katalin, Éltető Albertné 10—10 korona. Felülfizetések: Bürger Albert, Winkler Jánosné 30—30 korona, Farkas Albert alispán 25 korona, dr. Bernády György, gr. Toldalagi László, gr. Lázár István, Urmánczi Jeróné (Toplicza) 20—20 kor. Czibur László ezredes 14 korona, Orbán Györgyné 10 kor., Tischler ügyvéd, dr. Fenyvesi Soma 8—8 kor., Fekete Bernát, Fogolyán Bogdán 6—6 kor., Nagy Sándor gyógyszerész 5 korona, Richzeit Pinkásné, Benkő László, Bodó Sándor törv. elnök, Deák Lajos kir. tanácsos 4—4 kor., Meisinger százados, Kovács László, Hary Géza 3—3 kor., dr. Szász Albert ügyvéd, Jánosi Samu igazgató, id. Csiszér Albert, dr. Féder Vilmos, Mestitz Henrik, Kóbori János tanár, Dudutz Ferencz, Lovag Arlof, dr. Dudutz Gerő, Petrás Géza, Székely Dénes dr. Hints Elek, dr. Bedő Sándor, dr. Seibriger Emil 2—2 kor., Gáspár Kornél hadnagy, lakatos Sámuelné, Kiss Árpád, Szász Ferencz tanár, Nemes János, Fischer Herman, dr. Simó Balázs 1—1 kor. Fogadják a szives adományozók, kik ezen kulturális célú egyesület kasszáját gyarapították s velük a buzgó rendezőség hálás köszönetünket: *Gróf Toldalagi Lászlóné* elnök, *Páll Jánosné* alelnök.

Zsinati ülés. Az 1904. november 10 megnyílt budapesti országos református zsinat negyedik ülésén főtitkárságát megváltotta Kun Bertalan püspök és főbíró Bányó Dezső egyházkerületi főbíró. A zsinat elnökei, Budapestre, az országos zsinati épületébe, folyó évi november 10-án (szombathétként) d. e. 3/410 óráig tartó ülésén a zsinati elnöki megbízásból addig is megváltotta a zsinati elnöki meghívók a püspök és főbírók. Kelt a magyar református zsinat főiskolájában, 1906. november 10-án. Hittanszaki akad.

len drága férjem
ét és vigasz meg-
l, hogy ezt bána-

tomnak e nehéz napjaiban nem vagyok képes szemé-lyesen megköszönni. Jóakaróim, feledhetlen férjem jó barátjai fogadják: hálás köszönetemet az irántam tanusított keresztyéni indulatért. Én imádkozom Istenhez, hogy legyen velem, oltalmazó, megtartó erejével s távoztassa a bajt és rosszat minden embertől s főként azoktól, akik szeretetük becsülésük áldott érzületét, keserűségemben mutatták meg nekem.

F.-Tömös, 1906. február hó.

Özv. Kiss Józsefné.

— **A reformátusok és római katolikusok közötti különbség.** Egy német református paraszttól az kérdezte egykor egy róm. katolikus érsek; ugyan mondd meg, mi különbség van közöttünk? Felelte nagy — mond az értelmes református német paraszt — mert ti azt az Istent imádjátok, a kit a pap teremt, mi pedig azt az Istent imádjuk, ki a papot teremtette.

— **A mi Istenünk nem a kútban van, hanem a mennyben.** Egy bibliaárus atyánkfia beszélte, hogy legközelebről vitatkozott egy katolikus pappal. aki azon panaszkodott a többek között, hogy mennyire hitetlenek a reformátusok, akik azt sem hiszik el, a mi egy tót faluban történt, hogy tudniillik: ott, egy kútban megjelent Mária és az ő szent fia az Ur Jézus. Hát az igaz tisztelendő úr — felelé a bibliaárus — mi az ilyeneket nem hiszük el; nem is hihetjük. mert a mi Istenünk nem a kútban él és lakik, hanem a mennyben.

— **Bunkó,** — így hívják némely értelmetlen paraszt emberek Torontálban a reformátusokat. És sok református ezért boszankodik is. Legközelebb is lehangelve jár kel és panaszkodik lelkészének egy református, hogy így, meg úgy, mennyire fáj az ő lelkének az, hogy az ő felesége azt mondja neki, hogy bunkó. Bunkó — mond a lelkész — hát mit jelent az a szó. hogy bunkó? Jelenti a botnak a felső végét, a melyben az erő van s a mit az ember kezében tart tisztesség okáért. — Nohát, mikor neked azt mondják, hogy bunkó, — mond a lelkész — ez azt teszi, hogy te tisztelt erős férfi. Hát én inkább örülnék az ily megtiszteltetésen — mond a lelkész. — Igazán mond az illető — hát így van ez s örömmel ment el a maga útján és nem bántja többé a bunkó elnevezés.

— **A „Vasárnapi Ujság“** február 18-iki száma 26, többnyire aktuális képet közöl. Szépirodalmi tartalmát Jakab Ödön és Sajó Sándor költeményei, Réthy Lajos és Floriche egy egy elbeszélése s a „Regénytár“ mellékleten Molnár Ferencz regénye (képekkel) szolgáltatják. Egyéb közlemények: Cserna Károly rajza a budapesti városligeti jégpályáról, a Nemzeti Múzeum új Korvin-kódeksze, táblájának és czimlapjának képével, két hangulatos téli tájkép, két interieurkép a most megnyílt Uránia-műkereskedésből, öt kelet-ázsiai kép egy magyar utazó földkörüli utjáról, két kép Heyer Arthur festményeinek kiállításáról,

tárczaczikk a hétről, Munkácsy-szobor pályázat ismeretése és a legjelesebb pályaművek közül négynek a képe, baranyai népviseletek. Madách Imre néhány kiadatlan levele, ismertetés (ábrával) az 1905-iki Giacobini üstököséről s a rendes heti rovatok: Irodalom és művészet, Közintézetek s egyletek, Sakkjáték, Képtalány, Egyveleg stb. A „Vasárnapi Ujság” előfizetési ára negyedévre négy korona, a „Világkrónika”-val együtt négy korona 80 fillér. Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapest, IV. ker., Egyetem-utca 4. sz.) Ugyanitt megrendelhető a „Képes Néplap” a legolcsóbb ujság a magyar nép számára, félévre 2 kor. 40 fillér.

— **Márczius 15.** A „Független Magyarország” olyan ujságkötettel lepi meg márczius 15-ére a magyar közönséget, amilyenek mása nem akadt a magyar hírlapirodalom történetében. Mintegy háromezres oldalra terjed majd ez az egyetlen ujságszám, formában és tartalomban egyaránt értékes megőrkítése mindazoknak a csodás emlékeknek, amelyek vonatkozásban vannak a magyar szabadságharc legnagyobb napjával, márczius 15-ével. A nyomda technika tökéletességében, színes illusztrációkban mutatja majd be ez a hatalmas ujságkötet a nagy idők mártirkoszorus szereplőit és fontos mozzanatit, — felöleli magába a magyarság küzdelmének minden fázisát és középpontba állítja majd Hentaller Lajos szakavatott tollából „A magyar szabadságharc történetét”-t, még pedig párhuzamban a mai küzdelmeivel. A lap régi és újonnan belépő előfizetői ingyen kapják meg, ajándékba, akik pedig meg akarják vásárolni, azoknak már most előre be kell küldeniök az árát: egy koronát a „Független Magyarország” kiadóhivatalába Budapestre, VII. ker., Erzsébet-kő ut 50. szám alá. E szám iránt már most országsszerte nagy az érdeklődés.

Hirek az országból.

— **Az országház feloszlatása.** Február 19-én legfelsőbb parancsra az országházat katonai karhatalommal felozlatták. Nyiri Sándor volt honvédelmi miniszter, mint teljhatalmu királyi biztos rendeletére eserkétszáz főből álló katonasággal s nyolczszáz lovasított rendőrrel volt körülveve az ország háza, s az izgalmas hangulat miatt nem egy véres összeütközés volt a fegyveres hatalom és a polgárság között

— **A király levelei.** Két legfelsőbb királyi kézirat érkezett Just Gyula képviselőházi elnökhöz a mult szombaton Nyiri Sándor királyi biztos sorai kíséretében, melyek egyike a Nyiri Sándor királyi biztossá történt kinevezését, másik pedig az országgyűlés felozlatását tartalmazta. A képviselőház a Just Gyula betegsége miatt elnöklő Rakovszky István alelnök indítványára a király leveleit felbontatlanul vissza küldötte. A kormány részéről senki sem volt ott.

— **Katonaság az országházban.** Alig hogy hirtent az országgyűlés határozatának, a katonaság Fabriczius ezredes vezetése alatt bevonult az országházba, de ekkor már a képviselők nem voltak benn. Fabriczius ezredes az elnöki emelvényre menvén felolvasta az említett királyi kéziratokat, s az országházat felozlatottnak mondotta ki. Ezután az országházat a katonaság megszállva tartotta, s onnan minden civilt kiutasítottak, ép úgy Tóth János háznagyot kitelepítették.

— **Ujabb országgyűlés.** Hogy mikor lesz újabb országgyűlés ez időszerint nem lehet tudni. Bár a 19-iki országgyűlés elhatározta, hogy e hó 21-én ismét tart ülést, ez elmaradt, mivel az országház még mindig katonai őrizet alatt van. Az új választások kiírásának idejére szintén nincsen még biztos hírünk, erről sokféle kombináció forog a közvéleményben.

— **Kormány biztosok.** Eddigélé tizenkét megyébe neveztek ki kormány biztost. Hir szerint Marostordavármegyébe is alig pár nap alatt megérkezik a kormány biztos. Kolozsvárra e hó 22-én érkezett meg gróf Csáky Zsigmond volt debreczeni csendőrszázados erős katonai fedezet alatt. Budapest székesfőváros királyi biztosa Rudnay volt főkapitány e héten tette le hivatalos esküjét.

Szerencsétlenségből szerencse.

— Irta: Izsák Mártha.

(Vége.)

— Nohát — folytatta Pali a beszédet — én úgy tanultam meg gondolkozni, hogy: hasznát is vegyem annak, amit gondolok. Olyan gyenge vagyok még, hogy a legyet is nehezemre esik elhajtani... (Esztergás Sári letört egy diófa galyacskát és legyezni kezdte; beteg emberrel nem úgy bánik az eladó se, mint az egészséges legénnyel!) — de az eszemel már fel tudom gondolni, hogy minden nappal tetéződik az egészségem és hogy nem nagyon sokára dolog után kell látni. Hát én itt a fekhelyemen, már apróra kigondoltam mit-mit nem teszek majd, ha felépülök. Nem kell már nekem akkor munka után ödöngni, mert gondolatban már hozzá is kezdtem a dologhoz és mindennap tovább folytatom... A testvéreimmel, hogy ez a baj ért, könnyebben eligazítottam a dolgomat, mintha egészséges volnék. Én majd bért fizetek nekik a háztul meg a kerttől... A régi erömet, ha vissza is kapom, sánta ember leszek már én világ életemben. Mit csináljak? Nehéz mezei munka nem nekem való. Hanem láttam én Budapestben a külvárosban egy kertészt, minden vasárnap oda séiáltam Mariskával virágért (Esztergás Sári de elfehéredett!), mert a testvérbátyja volt neki — azzal beszéltem a mesterségiről. Tetszett nekem a munkája. Az leszek én is — a falu kertésze.

— Mi az Isten bogara, te — csufozódt a menyecske — ke l is Mátraalján kertész!

— Már azt magam is látni szeretném — vélte Esztergás Mihály. — Szép mesterség az igaz, Ferkó

apja is kertész volt az udvarba, oszt' a sirjáú csak úgy magától, erdőfa nőtt; onnan tudtak meg hol fekszik. . .

— Nem azért akarok én kertész lenni, hogy erdőfa nőjön a siromon, hanem hogy megélhessek — nevetett Pali. — Azt mondja Panni, hogy kell is Mátraalján kertész! Nem kell, ha nincs; de majd kell, ha lesz! Ha én természetek nektek petrezselyemmagot, csak nem mentek érte a városba? Ha az eladóknak oltott rózsát adok vasárnapra, meg rózsaszin muskátlit, nem veszik a városi kertész szemet virágát, ugy-e, hanem az enyimet?

— No, én mindig kendnél fogok vásárolni, Pál bácsi — bizonyitgatta Sári és még bele is pirult a nagy igyekezetbe.

— Neked rózsám, ingyen adom a legszeb virágot, mert az első „vevőm“ vagy — tréfált Pali — de a többinek csak szabott árban. . . . Két melegágyat is beállítok, abból kitelik az egész falu palántája. . . . Hogy pedig szégyent ne valljak, egy esztendőre beálllok kertészsegédnek. Akinek jó járásu esze van, egy esztendő alatt sokat tanulhat. Azalatt letelik a Mihály bácsi bérele, el is engedem a fizetséget, csak építsen nekem egy méhest, mert azt is folytatni akarom; az udvaron meg, elég nagy, csirkét nevelek. . . Már asszonyt is néztem ki magamnak segítségül.

Sári nagyon veres lett erre a szóra.

— No, Isten segítsen meg öcsém — mondta Mihály bácsi — azt már látom, hogy az eszed sokra vitte, de hogy a két kezed utána tudja-e csinálni, azt még nem láttam. . . .

— Hát azt meghiszem, hanem hát jártomban keltemben, gondolkoztamban azt is kitapasztaltam, hogy ahhoz, a mire az embernek kedve van, az Isten áldását szokta adni. Már pedig én nekem kedvem van a kertészséghez, a falusi élethez, a falusi asszonyhoz. . . . aminő a városi kocsissághoz, a városi asszonyhoz soh' se volt. . . .

Jaj de jó kedve lett erre Sárinak.

Ott ragyogott a szemében szegény Pali minden szerencséje, mintha csupa merő gyémántból lett volna!

Oda se nézett Pali, mégis látta és csak annál ékebb lett tőle a beszéde.

— Bizony, atyámfiai, azt is fel tudom gondolni, hogy ha majd egy sorban dolgozok veletek, nem álltok meg így a szavamra, hogy meghallgassátok. Do'gos embernek nem is jó, ha sűrűn esik a szava. . . . Hát csak kimondom most, ami a begyemben van. . . . Szegénység, nem szerencsétlenség, felebarátaim. Szerencsétlenség az, ha visszavonással, rossz természetel, gonosz étellel tetéződik a szegénység. Az már aztán öreg hiba! Vagy ha a maradhatatlanság üzi az embert arról a helyről, ahová az Isten rendelte. Koncsorgó, hazátlan embernek nem boldogságra termett a fajtája. . . . Hej, de sokkal többre mennénk mindnyájan, ha arra tennénk össze az eszünket, hogy idehaza mi jót mivelhetünk! Osztán ha ér is bennünket valami baj, csak nem kell megijedni. Ameddig a koporsónk be nem zárul — vagy talán még azután is — mindig jobbra fordulhat minden. . . . Ha meg használni tudjuk, Isten segedelme mellett nagyon sokban megsegíthet az eszünk! Az megmondja nekünk, ha jól figyelmezzünk a szavára, hogy: a becsületesség a legjövődélmezőbb mesterség; megmondja, hogy:

egymáson segítve, segítünk magunkan legjobban; hogy: ahhoz, hogy tanuljon, okuljon, sohase tulöreg az ember! De meg nagyon igaz az is, hogy boltban nem veheti az ember a szerencsét; terem az magától, csak meg tudja keresni az ember. . . . no de meg is találja, csak az esze meg a szive segítsen a szemének. . . .

— Jaj, de szépen beszélj! — tört ki a menyecskeből a szó. De Pali csak Sáira nézett, akinek a szeméből sűrűn hullott igazgyöngy módjára szegény Pali szerencséje!

Szerkesztői üzenet.

I. L. Kovászna. Az ügyiben panaszt teszünk a posta-igazgatóságnál, mert egyidejűleg még vagy 20 esetben érkeztek vissza lapok czimszalag nélkül. Mi mindent megteszünk, hogy ilyen kellemetlenség elő ne forduljon.

Zs. K. Sz.-Somlyó. Igaz atyafiságos indulattal fogadtuk jó tanácsait és intelmeit. A kiadást irányító társszerkesztő atyánkfia levélben a szükségelt magyarázatot megadta.

Cs. M. Zerneszt. Verse kis átdolgozással jönni fog. Csak türelmet kérünk.

K. M. Brassó. A K. J. szomorú halála alkalmából írott versét lapunk technikai beosztása miatt nem közölhetjük, de kedves emlékül megtartottuk. Szives érdeklődését köszönjük és továbbra is várjuk.

Özv. K. J.-né Tömös. Szomorú kérésének eleget tettünk. Szives üdvözléssel.

Agrár takarékpénztár r. t. Maros-Vásárhelyt.

Teljesen befizetett részvénytőke egy millió kor.

Fiókintézetek és kirendeltségek: Csikszereda, Gyergyó-szentmiklós, Marosludas, Marosujvár, Nyárádszereda, Parajd, Sz.-Udvarhely és Székely-Keresztur.

Jelzálog kölcsönöket nyújt földbirtokra és bérházakra a legjutányosabb feltételek mellett, ugyszintén **törlesztéses kölcsönöket 300 koronától** kezdődőleg a tőketörlesztést és kamatot magában foglaló félévi részletfizetések ellenében **10–65 évig terjedő időre 4¹/₂% alap kamattal**. Magasabb kamatu előző kölcsönök konvertáltak. Minden kölcsön a leggyorsabban rendszeren 2 hét alatt készpénzben folyósítatik.

Leszámitól 6 hónapi lejáratig terjedő bel- és külföldi váltókat, utalványokat és adósleveleket.

Elfogad betéteket könyvecskére, vagy folyószámlára és azokat felmondás nélkül fizeti vissza.

Előleget ad értékpapirokra és betárolt árukra.

Folyószámla hitelt nyújt betáblázásra és más biztosítékra.

Vásárol és elad értékpapirokat külföldi pénzeket; bevált szelvényeket és kisorsolt értékpapirokat; teljesít tőzsdei megbízásokat és átutalásokat; kiállít utalványokat és hitelleveket bel- és külföldre.

Képviseli a legrégibb és legnagyobb biztosító intézetet a Trieszti általános biztosító társaságot (Assicurazioni Generali) és eszközöl tűz, üveg és jégkár, valamint betőzés ellggni, vég e élet- és baleset elleni biztosításokbt a legolcsóbb díjak mellett.

„VASÁR NAP“

EGYHÁZTÁRSADALMI KÉPES HETILAP,

— AZ ERDÉLYI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET EGYHÁZI ÉRTEKEZLETÉNEK KIADÁSA. —

Szerkesztik: **Tóthfalusi József** ref. lelkész és **Paál Gusztáv** ref. koll. tanár, Maros-Vásárhelyt.

Mi a „Vasárnap“ célja?

A „Vasárnap“ célja az, hogy legyen a mi olvasni tudó és olvasni szerető magyar és első sorban erdélyi református magyar véreinknek komoly irányu, egészséges szellemi táplálékot adó, a világ dolgairól helyesen tájékoztató olvasmánya, a melyből tápot merítsen hitének, vallásos szükségletének; megismertesse teendőivel, hogy azok teljesítése által igaz keresztyén magyar ember lehessen.

Hogyan fizessünk elő a „Vasárnapra“?

A „Vasárnap“ előfizetési díja egész évre 4 korona, félévre 2 kor., negyedévre 1 korona. Előfizetünk úgy, hogy a megfelelő előfizetési díjat postán utalványozva a „Vasárnap“ kiadóhivatala címére Maros-Vásárhelyt, Szentgyörgy-utca 9. sz. címre elküldjük. A megrendelést célszerűen eszközölheti mindenki a maga illetékes lelkésze útján is, a ki szívesen fogja az előfizetési díjat hozzánk elküldeni.

Ne hanyagoljuk el a megrendelést, hogy a lap küldésében fennakadás ne álljon elé.

A „Vasárnap“ jutányos áron hirdetéseket is elfogad.

Ha a szép Maros-Vásárhelyen ügyes bajos dolga, akad ne mulassza el megtekinteni

az ev. ref. Kollegiumi könyvkereskedést

hol az irodalom legujabb termékei állandóan raktáron vannak, ép úgy szakmunkák mindenféle nyelven, imakönyvek egyszerű és pompás diszkötésben, ifjúsági könyvek, folyóiratok stb. Bárhol és bárki által hirdetett mű legrövidebb idő alatt — portómentesen — megrendelhető.

Papíráru raktáram a legnagyobb, hol olcsó pénzen jó árut kap a t. vevő, mert 100 levélpapír és 100 boríték csinos dobozban csak 60 kr., amelynek eddig 1 frt. 60 kr. volt az ára. — 500 füz. fehér irodai papír 2 frt 20 kr. 500 iv fogalmazó papír 1 frt 40 kr. Pecsétviasz, tinta, itatós papír, írónok és számtalan e szakmába vágó, de itt fel nem sorolható cikk a legolcsóbban beszerezhető.

Nagy gondot fordítok tanszerekre és tankönyvekre, népkönyvtárakra, havi részletfizetésre.

Jó és olcsó! ez a jelszó. — Postai megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Az ev. ref. kollegiumi könyvkereskedés

MÁRVÁNYI ARTHUR Maros-Vásárhely, Főtér Bál-ház.

ADI ÁRPÁD

≡ KÖNYVNYOMDÁJA ÉS KÖNYVKÖTÉSZE ≡

MAROS-VÁSÁRHELY SZÉCHENYI-TÉR.

Ajánlja két nagy gyorsajtóval,
két amerikai gyorsajtóval, lyukasztó
és több segédgéppel, valamint a leg-
modernebb új betűkkel jól felszerelt

könyvnyomdáját

minden e szakba vágó munkák gyors
és izléses elkészítésére, feltűnő olcsó
árak mellett.

Vidéki megrendelések azonnal esz-
közöltetnek.